

**Περὶ «Μιᾶς νέας “κυφορίας”»
ἢ φιλάδελφος ἀναφορὰ ἐπὶ τοῦ κείμενου
«Σχόλια ἐπὶ τῆς ἀπὸ 7/2/2011 ἐγκυκλίου τῶν Κυπριανιτῶν»**

† Ἐπισκόπου Ὁρεῶν Κυπριανοῦ
Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου

A. Ἐνα λογύδριον «πέτρα σκανδάλου»

α. Ἐνα δισέλιδο κείμενο, στὸ ὁποῖο ἐπισυνάπτεται μία ἱστορική ἀναφορὰ (IB´ αἰ.) πρὸς τεκμηρίωσιν, μᾶς ἐστάλη ἠλεκτρονικῶς τὴν 4.4.2011, ὑπογραφόμενο ἀπὸ τὸν ἄγνωστό μας κ.Π.Χ., ὁ ὁποῖος ἐν κατακλειδι βεβαιώνει, ὅτι ἀνήκει σὲ ἐκείνους *ποὺ μᾶς σέβονται καὶ μᾶς ἐκτιμοῦν*.

β. **Στὸ κείμενο** αὐτὸ ἀποτυπώνονται οἱ ἐντυπώσεις/ἐκτιμήσεις τοῦ κ.Π.Χ. ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσι ἑνὸς λογυδρίου μας, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐκφράσαμε τὴν βαθυτάτη εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸν πολυσέβαστο Γέροντα, Ὁδηγό, Πατέρα καὶ Μητροπολίτη μας κύριο Κυπριανό, ἐπὶ τῇ 32α ἐπετείῳ τῆς Ἀρχιερωσύνης Αὐτοῦ, ταυτοχρόνως δὲ προσπαθοῦσαμε νὰ ἐμβαθύνωμε στὸ *μυστήριο* τῆς παρατεινομένης ἀσθενείας αὐτοῦ (30.11.2007 κ.έ.).

γ. **Τὸ** λογύδριό μας ἐξεφωνήθη τὴν 7η Φεβρουαρίου 2011 ἐκ.ἡμ. -μνήμην τοῦ Ἁγίου Παρθενίου Λαμφάκου καὶ ἡμέραν χειροτονίας τοῦ Μητροπολίτου μας- στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ κατόπιν ἐδημοσιεύθη στὴν Ἱστοσελίδα καὶ τὸ Περιοδικό μας μὲ τίτλο: «Μία νέα “κυφορία”», δηλαδὴ τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ *«ἐγκύκλιο τῶν Κυπριανιτῶν»* (κατὰ τὸν κ.Π.Χ.).

δ. **Κάθε** κείμενο/ὁμιλία ὑπόκειται, ὡς γνωστόν, σὲ ποικίλες ἀναγνώσεις, ἀναλόγως τῶν γνωστικῶν καὶ πνευματικῶν προϋποθέσεων τοῦ ἀναγνώστου/ἀκροατοῦ, οἱ ὁποῖες δυνατὸν νὰ ὀδηγήσουν σὲ ἄκρως ἀντίθετα συμπεράσματα ἀπὸ τὶς προθέσεις τοῦ γράφοντος/ὁμιλοῦντος.

ε. **Τοῦτο** δυστυχῶς συνέβη μὲ τὸν κ.Π.Χ., ὁ ὁποῖος ἄν καὶ μᾶς βεβαιώη ὅτι *μᾶς σέβεται καὶ ἐκτιμᾷ*, ἐπομένως θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναγνώσῃ τὸ λογύδριό μας μέσῳ τοῦ πρίσματος αὐτοῦ, αὐθαιρετῶν ἀσεβεῖ καὶ ἀσεβῶν αὐθαιρετεῖ κραυγαλέως.

στ. **Εἶναι** δὲ τοσοῦτον κραυγαλέα ἢ αὐθαιρεσία τῶν συμπερασμάτων τοῦ κ.Π.Χ., ὥστε δὲν θὰ ὑπῆρχε περίπτωση νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὸ *κείμενό* του, ἐὰν δὲν εἶχε ἀποσταλῆ καὶ σὲ ἄλλους ἐν Χριστῷ Ἀδελφούς πρὸς δημιουργίαν ἐντυπώσεων.

B. Θέσεις και αντιθέσεις

Τὸ λογύδριό μας, ἐν συνεχείᾳ ἄλλων προηγουμένων καὶ ἐν τῷ πνεύματι πάντοτε αὐτῶν:

1. δὲν ἐκφράζει καμμίαν ἀπολύτως ἀγωνίαν πρὸς καθησυχασμὸν δῆθεν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος (κατὰ τὸν κ.Π.Χ.), ἀλλὰ ἀποτελεῖ ἔκφρασιν σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπό μας, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν Ἱερὸ Δοσίθεο Ἱεροσολύμων,

«**Ὅτι Θεὸς ἐν τῇ οὐρανίῳ τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλησία καὶ ἥλιος ἐν τῷ κόσμῳ, τοῦτο ἕκαστος Ἀρχιερεὺς ἐν τῇ κατὰ μέρος Ἐκκλησίᾳ.**

2. δὲν ἐκφράζει καμμίαν ἀπολύτως προπαγάνδαν πρὸς αἰχμαλωσίαν δῆθεν καὶ καθοδήγησιν τοῦ νοῦ (κατὰ τὸν κ.Π.Χ.), ἀλλὰ ἀποτελεῖ πηγαίαν ἔκφρασι βαθυτάτου σεβασμοῦ πρὸς τὴν Διακονία τοῦ Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννη τῆς Κροστάνδης,

«**Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι στὴν Ἐπαρχία του μετὰ τὸν Θεὸ καὶ τὴν Θεοτόκο, ἡ πηγὴ τοῦ ἀγιασμοῦ γιὰ ὅλους τοὺς Χριστιανούς τοῦ ποιμνίου του, καὶ γι' αὐτὸ πρέπει ὅλοι νὰ τὸν ἔχουν σὲ μεγάλη ὑπόληψι καὶ ἀγάπη ὡς τὸν πληρέστερο τελειουργὸ τῶν ἁγίων Μυστηρίων.**

3. δὲν ἐκφράζει καμμίαν ἀπολύτως ὑπερβολήν, ὅταν ἀναφερόμενο στὸν Μητροπολίτη μας χρησιμοποιῆ **Τ** κεφαλαῖο στὴν κτητικὴ ἀντωνυμία (τοῦτο ἐντυπωσιάζει ἢ ἐνοχλεῖ τὸν κ.Π.Χ.), ἀλλὰ ἀποτελεῖ ἔκφρασιν σεβασμοῦ πρὸς τὸ πολυσέβαστο πρόσωπο τοῦ Ποιμένος καὶ Ὁδηγοῦ μας, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιαύτη σχετικὴ ἐκκλησιαστικὴ πρᾶξις, ἀλλ' ἀκόμη καὶ φιλολογικὰ ἀποδεκτὴ θέσις, ὅτι

«**μὲ κεφαλαῖα γράμματα γράφονται**», ἐκτὸς τῶν ἄλλων, «**καὶ λέξεις ποὺ κρίνεται σκόπιμο νὰ ἐξαρθεῖ τὸ νόημά τους**» (Ἐμ. Κριαρῶς).

4. δὲν ἐκφράζει κανένα ἀπολύτως, ἔστω καὶ σκιωδῶς, ὑπαινιγμὸν, ὅτι ὁ Ὁδηγὸς καὶ Μητροπολίτης μας *εὐρίσκεται ὠραῖα καὶ καλά, ὡν τρισμακάριος δῆθεν καὶ εὐτυχῆς* (κατὰ τὸν κ.Π.Χ.) στὴν κλίνη τῆς ἀσθενείας Του, ἀλλὰ ὑπογραμμίζει τὴν πεποίθησι, ὅτι ὁ Ποιμένας μας διώνει μίαν *μυστικὴ ἐμπειρία* κοινωνίας μὲ τὸν Οὐράνιο Κόσμο, ὅπως πολλάκις συμβαίνει μὲ εὐσεβεῖς Χριστιανούς, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται στὴν *μεθοριακὴ* αὐτὴ κατάστασι καὶ γιὰ τὴν ὁποία μαρτυροῦν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως τὰ ἱερὰ Κείμενα τῆς Παραδόσεώς μας.

5. δὲν ἐκφράζει καμμίαν ἀπολύτως λανθασμένη ἄποψι, ὅταν ἀναφέρεται σὲ μία «*κρυφορία*», ἡ ὁποία συντελεῖται πρὸ τοῦ τέλους, ἐφ' ὅσον ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Παράδοσις μας θεωρεῖ ὡς *γενέθλιον ἡμέραν* τὴν ἔξοδό μας ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, πρὸ τῆς ὁποίας ὑπερβαίνεται ἐν Χριστῷ «*ἡ ἐπιστημονικὴ*

ἐπὶ τοῦ θέματος ἀποψη» καὶ βιώνονται ἀπαθῶς καὶ εἰρηνικῶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οἱ πνευματικὲς ὠδῖνες, οἱ ὁποῖες ὡς ἐκ τούτου δὲν ἀποτελοῦν βεβαίως «κατάσταση τραγικὴ» (κατὰ τὸν κ.Π.Χ.).

6. δὲν ἐκφράζει καμμίαν ἀπολύτως ἀντίθεσιν πρὸς τὶς ἐκκλησιαστικὲς δεήσεις γιὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς μας: «χριστιανὰ», «ἀνώδυνα», «ἀνεπαίσχυντα», «εἰρηνικὰ»... ἐφ' ὅσον πρῶτον, οἱ ὁποιοσδήποτε ὀδύνες, ποὺ ἐπιτρέπονται ἀπὸ τὸν Θεό, μεταβάλλονται, χάριτι Αὐτοῦ, σὲ ὠδῖνες «μιᾶς νέας “κυφορίας”» καὶ δεύτερον, ὁ Μητροπολίτης μας, δόξα τῷ Θεῷ, μεταλαμβάνει καθημερινῶς, δὲν ὀδυνᾶται/ὑποφέρει, εὐρίσκεται στὸν οἰκεῖο πνευματικὸ Του χῶρο (κυριολεκτικά: *στην ἀγκαλιὰ τῶν τέκνων Του*), εἶναι εἰρηνικώτατος καὶ ἐπικοινωνεῖ μὲ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν γνησίως τὴν ἐπικοινωνία μαζί Του... «Καὶ οἱ ἑωρακότες μεμαρτυρήκασι, καὶ ἀληθινὴ αὐτῶν ἐστὶν ἡ μαρτυρία...».

Γ. Ποίου ἡ νοημοσύνη προσβάλλεται;

«Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις»: τὸ ταπεινὸ μας λογύδριον, ἀπαύγασμα ἀδόλου ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης, ἔστω καὶ ἂν περιεῖχε λάθη τινὰ ἐκφραστικά, πάντως ἐπουσιώδη, σὲ καμμίαν ὅμως ἀπολύτως περιπτώσιν δὲν εἶχε προθέσεις σκοπιμότητος, οἱ ὁποῖες προσβάλλουν διῆθεν τὴν ὑπόστασιν καὶ τὸ ἔργο τοῦ Γέροντός μας (κατὰ τὸν κ.Π.Χ.).

Τὰ ἐν Χριστῷ αἰσθήματά μας γιὰ τὸν Γέροντα, Ὁδηγὸ, Πατέρα καὶ Μητροπολίτη μας ἐνεπνέοντο ἀνέκαθεν ἀπὸ τὴν Παράδοσιν τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας:

• «Τὸν οὖν Ἐπίσκοπον δῆλον ὅτι ὡς αὐτὸν τὸν Κύριον δεῖ προσβλέπειν» (Ἁγίου Ἰγνατίου Θεοφόρου).

• «Ὅταν εἰς τὸν (ἀρχιερατικὸν) θρόνον ἀπίδω τοῦτον, ἔρημον ὄντα καὶ κενὸν τοῦ διδασκάλου (τοῦ Ἀντιοχείας Φλαβιανοῦ),... δακρῶν δακρῶν μὲν, ὅτι παρόντα οὐχ ὀρῶ τὸν (πνευματικὸ μας) Πατέρα,...» (Ἱεροῦ Χρυσοστόμου).

Οἱ Ἅγιοι ἔβλεπαν τὸν Ἐπίσκοπο ὡς τὸν ἴδιο τὸν Κύριο, ἡ δὲ ἀπουσία τοῦ Ἐπισκόπου τῶν τοὺς προκαλοῦσε δάκρυα, ἐνῶ ὁ κ.Π.Χ. ἐπισημαίνει ὅτι τοῦτο προσβάλλει «τὴ νοημοσύνη τῶν *ΥΓΙΩΣ ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΩΝ* ὀρθοδόξων Χριστιανῶν» (*sic*)!...

Φυλὴ Ἀττικῆς
8η Μαΐου 2011 ἐκ.ἡμ.
† Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου